

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 12C/170/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312214404
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Sládečková
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1312214404.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou JUDr. Vierou Sládečkovou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., , so sídlom Pribinova ulica č. 25, Bratislava, IČO: 35807598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36864421, proti odporcovi: Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti, Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Návrh sa zamietá.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, ktorý bol súdu doručený dňa 27.9.2012, sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu z titulu majetkovej ujmy sumu 175,- Eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 276, 60 Eur, ako i náhrady trov konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že ako veriteľ zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu, ktorá vznikla neplnením záväzku z tejto zmluvy voči povinnému C. W.. Súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie. Navrhovateľ neskôr podal návrh na zmenu exekútora a očakával, že ku zmene dôjde rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote. Podľa navrhovateľa mal súd rozhodnúť do 30 dní odo dňa doručenia návrhu na zmenu exekútora. Exekučný súd napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si spoluprácu s účastníkmi konania, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase. Navrhovateľ tvrdil, že neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Navrhovateľ si z dôvodu nesprávneho úradného postupu súdu uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil.

Majetková ujma podľa neho predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Podľa navrhovateľa vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov 70,- Eur, na udržiavanie a správu informačného systému 40,- Eur, na komunikáciu s pôvodným exekútorom sumu 50,- Eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných súdu, na poštové a telekomunikačné výdaje sumu 15,- Eur, spolu 175 ,-Eur.

Nemajetkovú ujmu v peniazoch si navrhovateľ uplatnil preto, že neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziko insolventnosti povinného. Náhradu vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho nárokov a práv. Podľa jeho názoru tento stav vyvolal u neho pocit

frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít a vytvorených podnikateľských plánov, hospodársku stratu, ovplyvnil podnikateľské postupy a spôsobil neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Súd bol nečinný viac ako 199 dní, preto si uplatňuje titulom nemajetkovej ujmy sumu 276,60 Eur (55,32 Eur za mesiac).

Odporca sa k návrhu vyjadril písomne tak, že pokiaľ ide o prietahy v konaní navrhovateľ neuvádza žiadne kroky ktoré podnikol na ich odstránenie nevyužil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy predsedovi Okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti. Naviac všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní, túto právomoc má iba predseda súdu alebo ústavný súd SR. Navrhovateľ doručil odporcovi 23. 4. 2012 žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom žalobu na súde uplatnil dňa 27. 9. 2012, pred uplynutím 6 - mesačnej lehoty, preto ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Naviac odporca vyzval navrhovateľa na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom navrhovateľ neposkytol odporcovi žiadnu súčinnosť na jeho predbežné prerokovanie, čím zmaril možnosť nárok predbežne prerokovať na MS SR, ako na orgáne príslušnom podľa § 4 ods. 1 písm. a zák. č. 514/2003 Zz, preto nárok navrhovateľa nepovažuje za predbežne prerokovaný. Odkiaľ ide o uplatnenú škodu, túto navrhovateľ vyčíslil na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych, funkčných, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, a to bez ohľadu na dĺžku trvania prietahov v konaní. Požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. Odporca sa podaním zo dňa 25. 4. 2014 vyjadril i k znaleckému posudku č. 1/2014 vypracovanému znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave a súd navrhol neprihliadať naň z nasledovných dôvodov : súd znalca neustanovil, jeho vypracovanie sám neinicialoval, odporcovi bola odňatá možnosť akýmkoľvek spôsobom participovať na postupe pri jeho vypracovaní. Údaje predložil iba sám navrhovateľ ako zadávateľ posudku a tieto vykazujú so železnou pravidelnosťou nezanedbateľné nepresnosti. Podľa tohto znaleckého posudku nie je možné sa dozvedieť, k akým úpravám informačného systému malo dôjsť a vôbec nie je zrejmé súvislosť týchto prípadných úprav s namietanými nesprávnymi úradnými postupmi. Znalecký ústav opäť len prepočítava nepreukázané náklady na úpravu informačného systému s neznámym obsahom týchto na počet žalôb. Naviac zodpovedať otázky týkajúce sa potreby vykonania zmien v informačnom systéme nie sú predmetom odborov ekonomika a riadenie podnikov, resp. ekonómia a manažment, pre ktoré je znalecký ústav zapísaný v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov. Z týchto dôvodov žiada odporca súd, aby žalobu v celom rozsahu zamietol.

Navrhovateľ v žalobnom návrhu zároveň namietal predpojatosť Okresného súdu Bratislava III. z dôvodu, že tento súd je štátnym orgánom, ktorý svojím konaním (nesprávnym úradným postupom) spôsobil vznik škody na strane navrhovateľa a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať. Pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Bratislava III by porušilo právo navrhovateľa na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce na súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu, nakoľko sudcovia Okresného súdu Bratislava III. sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania. Žalobný návrh bol predložený Krajskému súdu v Bratislave vo veci rozhodnutia o námietke zaujatosti zo strany navrhovateľa, pričom nadriadený súd rozhodol Uznesením č.k. 14 NcC 357/2012-14 zo dňa 29.10.2012, právoplatne dňa 5.8.2013 tak, že jeho námietkam nebolo vyhovené. Ďalej navrhovateľ podaním zo dňa 26.5.2014 požiadal tun. súd o prerušenie konania z dôvodu, že vo veci podal ústavnú sťažnosť a Tunajší súd návrh na prerušenie konania zamietol s odôvodnením, nakoľko podľa názoru súdu nie sú dané dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. b veta prvá O.s.p. a ani v zmysle § 109, ods. 2, písm. c) O.s.p.. Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Bratislave Uznesením č.k. 14 Co 562/2014-91 napadnuté uznesenie tun. súdu potvrdil s odôvodnením, že medzičasom Ústavný súd SR Uznesením č. k. IV. ÚS 694/2013-10 dňa 12. 12. 2013 sťažnosť navrhovateľa odmietol a preto nie je dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.2.2015.

Podľa § 101 ods. 1,2 O.s.p., účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000,-Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

S poukazom na citované ustanovenia zákona, prihladnuc na výšku predmetu konania súd nenariadil vo veci pojednávanie a vo veci rozhodol na základe skutkového stavu zisteného z obsahu súdneho spisu. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu tun. súdu č.k. 34 Er / 2194/2003, znaleckým posudkom č. 1/2014, ako i ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav :

Z obsahu spisu tun. súdu sp. zn. 34 Er / 273/2003 súd zistil nasledovné :

Dňa 12.2.2003 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Dňa 19.2.2003 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Lubomíra Cipára.

Dňa 6.10. 2013 bol súdu doručený návrh na zmenu súdneho exekútora.

Uznesením zo dňa 16.3.2011 súd rozhodol tak, že vyhovel návrhu navrhovateľa a vykonaním exekúcie poveril JUDr. Rudolfa Krutého. Zároveň rozhodol o trovách pôvodného exekútora. Uznesenie doposiaľ z dôvodu odvolania navrhovateľa v časti odmeny exekútora nenadobudlo právoplatnosť.

Z predloženého znaleckého posudku č. 1/2014, zo dňa 17.01.2014 vypracovaného znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave súd zistil, že predmetom znaleckého posudku bolo posúdenie činnosti a ich ekonomickej náročnosti spojených s vymáhaním pohľadávok navrhovateľa ako aj činností, ktoré boli uskutočňované v súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučných okresných súdov Slovenskej republiky, keď tieto neskoro rozhodli resp. nerozhodli o žiadosti o nevydaní poverenia na vykonanie exekúcie, neskoro rozhodli resp. nerozhodli o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie a neskoro rozhodli resp. nerozhodli o žiadosti o zmenu exekútora, s tým, že znalecký ústav sa nezaoberal majetkovou škodou, vzniknutou navrhovateľovi v súvislosti s nesprávnym úradným postupom.

Súd dal za pravdu odporcovi, ktorý žiadal, aby súd na predmetný znalecký posudok neprihliadal, nakoľko tento nebol vypracovaný na danú prejednávajúcu vec, a navyše ani nevytvára o skutočnej výške škody, ktorá mala údajne navrhovateľovi v predmetných exekučných konaniach vzniknúť. V danom prípade sa skutočne jedná len o všeobecný znalecký posudok bez bližšej špecifikácie konania, pričom znalci sa zaoberali len priemernými výškami údajnej škody na súdoch v rámci celej Slovenskej republiky bez bližšej špecifikácie ku konkrétnym konaniam.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto predpisom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 9 zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Nesprávnym úradným postupom sa zakladá objektívna zodpovednosť štátu, ktorej sa v zmysle ustanovenia § 3 ods. 2 zákona nemožno zbaviť. Zodpovednosť predpokladá kumulatívne splnenie troch podmienok a to nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Pretože úradný postup nie je spravidla možné v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností, treba správnosť úradného postupu posudzovať aj z hľadiska účelu k dosiahnutiu, ktorého postup štátneho orgánu smeruje (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo 60/2003, ZSP 1/2004). K nesprávnemu úradnému postupu môže dôjsť nielen pri úkonoch v rámci činnosti, pri ktorej štátny orgán nerozhoduje, ale tiež v rámci jeho rozhodovacej činnosti. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci bez zbytočných prietahov (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.júna 2010, sp.zn. 5Cdo 126/2009).

Podľa ustanovenia § 238 zákona č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len Exekučný poriadok) konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

(2) Ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 6 Exekučného poriadku platného v čase začatia exekučného konania ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne

postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Ustanovenie § 44 Exekučného poriadku bolo novelizované a od 1.9.2005 súd bol povinný rozhodnúť o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Keďže v prejednávanej príhode ide o konanie, ktoré bolo začaté pred 1.9.2005, nebol súd povinný rozhodnúť o zmene exekútora do 30 dní odo dňa doručenia návrhu na zmenu exekútora, tak ako to tvrdil navrhovateľ. Nesprávny úradný postup nie je v tomto prípade založený na porušení ustanovenia Exekučného poriadku.

Súd by mohol uvažovať iba s alternatívou posúdenia postupu súdu z hľadiska zbytočných prieťahov a ak by sme aj posúdili postup súdu pri rozhodovaní o zmene exekútora ako konanie so zbytočnými prieťahmi, čiže nesprávny úradný postup by predstavoval vydanie rozhodnutia nie v primeranej lehote, návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody nie je dôvodný ani v tomto prípade.

Podľa ustanovenia § 17 zákona sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Podľa ustálenej súdnej praxe sa skutočnou škodou rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo potrebné vynaložiť na uvedenie do predošlého stavu. Ušlý zisk je ujma spočívajúca v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci by sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971).

Štát zodpovedá za škodu za predpokladu, ak poškodenému vznikla škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom, ak je nesprávny úradný postup a vznik škody vo vzťahu príčiny a následku. Poškodený je povinný vznik škody preukázať, jeho zaťažuje dôkazné bremeno, že škoda vznikla a musí existovať najneskôr v čase rozhodovania súdu.

V prejednanom prípade si navrhovateľ uplatnil majetkovú škodu, ktorá mala vzniknúť správou pohľadávok prostredníctvom pracovných výkonov jeho zamestnancov, pričom takto vyčíslená škoda nemá žiadnu príčinnú súvislosť s postupom súdu. Aj v prípade zmeny súdneho exekútora by navrhovateľovi vznikli náklady súvisiace so správou jeho pohľadávok, aj náklady na udržiavanie a správu informačného systému. Ani ostatná škoda, ktorú si navrhovateľ vyčíslil a to administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných súdu a náklady na poštovné a telekomunikačné náklady, jednak neboli v konaní preukázané, súčasťou súdneho exekučného spisu nie sú žiadne urgencyie ani iná komunikácia navrhovateľa a jednak ani v tomto prípade navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť medzi ním tvrdenou škodou a postupom súdu.

V tomto prípade nedošlo k zmenšeniu majetku navrhovateľa, ani k vynaloženiu iných nákladov, ktoré by navrhovateľ nemusel znášať aj v prípade, ak by súd o jeho návrhu rozhodol v kratšej lehote. Otázka príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a konkrétnou škodou je otázkou skutkovou, ktorá môže byť riešená iba v konkrétnych súvislostiach. O objektívnu zodpovednosť štátu za nesprávny úradný postup ide vtedy, ak je preukázané, že práve nesprávny úradný postup bol príčinou škody. V prejednanom prípade súd dospel k záveru, že absentuje príčinná súvislosť medzi navrhovateľom tvrdenou a vyčíslenou škodou a postupom súdu pri rozhodovaní o zmene exekútora.

Nemožno súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že postupom súdu bol vystavený riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania, či riziku insolventnosti povinného. Treba pripomenúť, že exekútor môže začať vykonávať exekúciu udelením poverenia súdu na jej vykonanie, v danom prípade súd neodkladne po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora, ktorý bol oprávnený ku všetkým krokom smerujúcim k vymoženiu pohľadávky navrhovateľa a zmena exekútora neovplyvnila ani účel konania, ani nemala bezprostredný vplyv na povinného.

Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí zo dňa 29.3.2007, sp.zn. 3Cdo 32/2007, konštatoval, že nerozhodnutie o zmene exekútora v primeranej lehote môže mať za následok vznik zodpovednosti štátu len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré by bolo priamo a nesprostredkované spôsobené iba týmto postupom. Ak by aj súd nerozhodol o návrhu navrhovateľa na zmenu exekútora v primeranej lehote, nemôže len z titulu dopustenia sa uvedenej procesnej nesprávnosti, bez ďalšieho, zodpovedať za všetko, čo nastalo v čase po uplynutí primeranej lehoty, v ktorej mal súd rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora do rozhodnutia, a čo malo negatívny dopad na majetok účastníka konania.

Navrhovateľ si návrhom na začatie konania uplatnil aj zaplatenie nemajetkovej ujmy. Vznik zodpovednosti štátu za vznik nemajetkovej ujmy tiež predpokladá existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom nemajetkovej ujmy. Nemajetková ujma predstavuje zásah do inej, ako majetkovej sféry poškodeného a môže predstavovať rôzne negatívne následky do osobnostnej integrity poškodeného vplývajúce na jeho česť, vážnosť, povesť, doterajší súkromný a pracovný život, rodinné vzťahy, spoločenské postavenie a podobne. Zákon pri určení výšky nemajetkovej

ujmy neustanovuje žiadne kritériá, a tým ponecháva voľnú úvahu súdu, aby s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti každého individuálneho prípadu sám vymedzil skutočnosti významné pre určenie výšky náhrady. Aby však úvahy súdu neboli ponechané na ľubovôľu súdu, musia vychádzať zo skutkového stavu na základe vykonaného dokazovania. Navrhovateľ nenavrhoval žiadne dôkazy, ktorými by preukazoval nemajetkovú ujmu.

Súd dal za pravdu odporcovi, ktorý žiadal, aby súd na predmetný znalecký posudok neprihliadal, nakoľko tento nebol vypracovaný na danú prejednávajúcu vec, a navyše ani nevypovedá o skutočnej výške škody, ktorá mala údajne navrhovateľovi v predmetných exekučných konaniach vzniknúť. V danom prípade sa skutočne jedná len o všeobecný znalecký posudok bez bližšej špecifikácie konania, pričom znalci sa zaoberali len priemernými výškami údajnej škody na súdoch v rámci celej Slovenskej republiky bez bližšej špecifikácie ku konkrétnym konaniam.

Súd dospel k záveru, že neexistuje príčinná súvislosť medzi navrhovateľom deklarovanou nemajetkovou ujmu, ktorá mu vraj vznikla a postupom súdu pri zmene súdneho exekútora, ktorý navrhovateľ označil ako nesprávny úradný postup. Pre neexistenciu príčinnej súvislosti súd návrh navrhovateľa na zaplatenie nemajetkovej ujmy ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, podľa ktorého súd prizná účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Úspešný odporca si náhradu trov konania neuplatnil, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie musí byť podpísané a datované a teba ho predložiť vrátane príloh v takom počte rovnopisov, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré neboli uplatnené;

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.